

Een ziek egetje

‘Die bal is voor mij!’ schreeuwt Levi. Hij veegt het zweet van zijn voorhoofd. Samir komt recht op hem af. Handig neemt zijn vriend de bal mee met de onderkant van zijn voet. Nee! denkt Levi. Niet weer. Laat hem de bal afpakken. Maar Samir trekt zijn hele trukendoos open en maakt schijnbewegingen. Ja hoor, weer is hij erlangs. Beng! De bal knalt opnieuw in het doel.

‘Yes, 3-0!’ juicht Samir.

Moedeloos laat Levi zich op de grond zakken. Maar wat is het beton heet, niet normaal meer. Hij zou er een ei op kunnen bakken. ‘Au!’ Meteen springt hij weer omhoog. Alsof hij door een wesp gestoken wordt.

‘Pff,’ zucht Levi. ‘Het is veel te heet om te voetballen. En ik heb dorst. Zullen we wat gaan drinken?’

Samir knikt. Zijn shirt plakt aan zijn rug.

‘Hé jongens, kom eens hier!’

Dat is Zoë, het buurmeisje van Samir en het leukste meisje van de klas. Nee, hè. Heeft ze gezien dat Samir hem drie keer achter elkaar uitspeelde en ook nog scoorde? Levi loopt de voetbalkooi uit. Zoë zit op haar hurken voor het hek met haar rug naar hem toe. Voor haar ligt iets op de grond.

‘Wat heb je daar?’ vraagt Levi nieuwsgierig.

Zoë draait zich om. Haar grote bruine ogen staan bezorgd.

Nu ziet Levi pas wat ze gevonden heeft. Het is een egeltje. Wat doet dat beestje hier? Levi zakt door zijn knieën. Het egeltje zit op de snikhete stoeptegels weggekropen tegen het hek en reageert nergens op.

Zoë kijkt hem ernstig aan. 'Dit is echt niet goed. Ik denk dat hij ziek is.'

'Hé, wat zijn jullie aan het doen?' Voordat Levi hem kan tegenhouden, springt Samir lachend op zijn rug. Levi wankelt. Hij grijpt het hek vast en kan net voorkomen dat hij boven op het egeltje valt.

‘Kijk uit, joh!’

‘Oeps, sorry!’ zegt Samir.

Het egeltje reageert nog steeds niet. Zoë schudt paniekerig haar hoofd. ‘Hij rolt zich niet eens op. We moeten iets doen. Straks gaat hij dood.’

Ineens weet Levi wat ze moeten doen. Hij springt omhoog. ‘We gaan meester Vincent halen.’

‘Goed idee,’ zegt Samir. ‘Meester Vincent kan vast helpen.’

Zoë knikt. ‘Ik blijf hier wachten. Wel opschieten, hè?’

Samen met Samir rent Levi terug naar school. Het is woensdagmiddag, maar meester Vincent is er vast nog. Nooit eerder heeft Levi zo’n leuke juf of meester gehad als dit jaar. Dit is het beste schooljaar *ever*.

Levi zal nooit vergeten hoe ze met de hele klas stiekem uit het raam klommen, de meester voorop. Hij had zijn boek dichtgeslagen en gezegd: ‘Ik ga jullie niet uit een boekje leren hoe een merel en een roodborstje eruitzien. Nee, die gaan we buiten zoeken.’

Op handen en voeten kropen alle kinderen uit de klas zo stilletjes mogelijk langs de ramen van de andere lokalen. Ze mochten natuurlijk niet gesnapt worden. Ze vonden een roodborstje en een merel. En dat niet alleen: ook nog een koolmees en een kikker.

Geen idee of meester Vincent ook iets over egels weet. Maar hij wil hen vast helpen.

‘Hé jongens, wat een haast. Het is veel te warm om zo hard te rennen. Wat komen jullie doen?’ Op school houdt Bilal hen verbaasd tegen. Hij is de conciërge.

‘We zoeken meester Vincent,’ zegt Levi snel. ‘Is hij er nog?’

Nog voordat Bilal antwoord kan geven, komt meester Vincent de hoek al om gelopen. Dat komt goed uit.

‘Hoorde ik mijn naam?’ vraagt de meester glimlachend. Hij ziet er verhit uit. Zijn blonde haar zit in de war en zijn Hawaii-blouse plakt aan zijn lichaam.

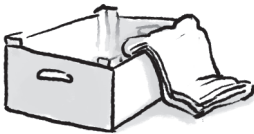
Levi knikt opgewonden. ‘Meester Vincent, je moet nú meekomen. We hebben een egeltje gevonden en we denken dat hij heel ziek is.’

Gelukkig aarzelt de meester geen moment. ‘Waar is dat beestje, jongens?’

‘Drie straten verderop, bij de voetbalkooi. Zoë is daar nog,’ zegt Samir.

Meester Vincent kijkt naar de conciërge. ‘Bilal, heb jij een doos voor ons?’

En tegen Levi zegt hij: ‘Pak uit de keuken een handdoek of een theedoek.’

Levi knikt en snelt meteen naar het kleine keukentje. Een doek, dat is slim. Dat egeltje met al zijn stekels kunnen ze natuurlijk niet zomaar oppakken.

Nog geen minuut later lopen hij en Samir samen met meester Vincent de school uit. Bilal had nog wel tien lege dozen liggen.

‘Wat kan er met het egeltje aan de hand zijn?’ vraagt Levi bezorgd. Hij kan met moeite de grote stappen van meester Vincent bijhouden.

‘Tja, dat kan ik zo moeilijk zeggen. Maar ik denk dat de kans groot is dat die egel het veel te heet heeft. Net als wij.’

Als ze de hoek om komen, staat Zoë hen al ongeduldig

op te wachten. ‘Eindelijk, daar zijn jullie.’

Van een afstandje ziet Levi dat het egeltje zich niet of nauwelijks heeft bewogen.

‘Meester, u kunt hem toch wel helpen?’ smeekt Zoë.

Meester Vincent gaat op zijn hurken bij het egeltje zitten. Zijn gezicht staat ernstig. ‘Ik ben geen dierenarts. Ik kan niks beloven, maar laten we hem zo snel mogelijk uit de brandende zon halen. Waarschijnlijk is hij helemaal uitgedroogd.’

Levi kijkt toe hoe de meester het egeltje voorzichtig met de handdoek oppakt en in de doos zet. ‘En nu?’ wil hij weten.

‘We nemen hem mee naar school en bellen daar de dierenambulance.’

Terwijl Levi een bakje water voor het egeltje vult, hoort hij meester Vincent aan de telefoon het adres van de school noemen. Niet veel later hangt de meester op en zucht: ‘Pff, dat kan nog wel even duren. Kennelijk is het

superdruk. Ik denk dat het vandaag voor veel dieren echt te warm is.'

Bezorgd kijkt Levi naar het egeltje in de doos. Het dier-tje heeft zich nog altijd niet bewogen. Het liefst zou Levi wat water in zijn bekje doen, maar meester Vincent vindt dat geen goed idee. Volgens hem moet de egel uit zichzelf gaan drinken.

De deur van het lokaal gaat open. Het is Bilal. Hij houdt een pak waterijsjes omhoog. 'Die hebben jullie wel verdiend.'

Levi was helemaal vergeten hoeveel dorst hij eigenlijk heeft.

Meester Vincent glimlacht. 'Inderdaad, maar die gaan jullie wel lekker buiten opeten,' zegt hij, wijzend naar de ijsjes. 'Ik zorg ervoor dat dit egeltje met de dierenambu-lance meegaat.'

Tropenrooster

‘Wakker worden, Levi. Tijd om naar school te gaan!’

Levi rolt met zijn ogen. Denkt mama nu echt dat hij nog slaapt? Hij zit in zijn boxershort in het brede raamkozijn van zijn slaapkamer. Hoewel hij het raam wijd open heeft gezet, wordt het er helaas niet koeler op. Het was de hele nacht ook zo benauwd.

Levi hoort zijn moeder de trap op komen en springt snel op de vloer. Beter dat mama niet ziet dat hij voor het open raam zit. Daar doet ze altijd zo panisch over. Net alsof hij zomaar naar beneden zou vallen. ‘Ik kom al,’ roept hij terug.

‘Miauw.’ Daar is Jopie, de kat van de buurvrouw. Via de dakgoot en het raam komt hij Levi’s slaapkamer binnen wandelen. De zwarte kat schuurt langs zijn blote benen en Levi geeft hem een aai. ‘Hé Jopie, heb jij het ook warm?’

Zuchtend trekt Levi een korte broek en een shirt aan. Waarom is het nog geen zomervakantie? Hij kijkt naar de nieuwe poster van Frank Vink, die hij vorige week op de muur heeft geplakt. Zijn tv-held heeft een grote slang in zijn handen. Als hij later groot is, wil Levi ook Frank Vink worden. Frank reist de hele wereld rond en doet alleen maar spannende dingen. Maar Levi moet naar school. Bah. Hij heeft helemaal geen zin. In de klas is het

zó warm. Kon hij maar naar het zwembad gaan. De enige reden dat hij wel naar school wil, is dat hij van meester Vincent wil weten hoe het met het egeltje gaat. Hopelijk zijn de mensen van de dierenambulance gisteren snel gekomen.

Terwijl Levi zijn tanden poetst, komt zijn moeder de badkamer binnen. Ze geeft hem een kus op zijn kruin. ‘Goedemorgen jongen. Lekker geslapen?’

Levi trekt zijn wenkbrauwen op. Wat een stomme vraag. Natuurlijk niet. Zijn slaapkamer, pal onder het platte dak, is net een sauna. Niet dat hij ooit in een sauna is geweest, maar dat voelt vast hetzelfde. Raar eigenlijk dat mama met haar vriendinnen voor haar plezier naar de sauna gaat. De hele tijd zweten. Hij moet er niet aan denken.

Zijn moeder lijkt niet door te hebben dat hij geen antwoord geeft. Ze praat vrolijk verder en heeft goed nieuws.

‘Een tropenrooster?’ herhaalt Levi.

‘Inderdaad,’ zegt mama. ‘Zolang het zo warm blijft, zijn jullie om twaalf uur uit.’

‘Yes!’ roept Levi.

Op het schoolplein is het nu al warm. Levi moet er niet aan denken dat ze straks naar binnen moeten. Naar de rekenles. De enige plek waar het nu heerlijk koel is, is onder de grote boom op het plein. In die boom kun je ook fijn klimmen. Volgens meester Vincent is de boom een iep en is de iep meer dan tweehonderd jaar oud. De meester heeft wel eens verteld dat hij als klein jongetje ook op deze school zat en toen al in de boom klom. Levi kan zich

daar niets bij voorstellen. Zo sportief ziet de meester er ook weer niet uit.

‘Goed nieuws, jongens!’ Meester Vincent komt naar Levi, Zoë en Samir toe en geeft hun een high five. ‘De mensen van de dierenambulance hebben zojuist gebeld. Jullie waren er net op tijd bij. Met jullie egel gaat het helemaal goed komen.’

‘Gelukkig,’ zegt Zoë.

Dan gaat de bel. ‘Komen jullie mee naar binnen, jongens?’ vraagt meester Vincent.

Levi zucht. Dan stapt hij uit de schaduw van de iep, de warmte in.

